

Betegazonosító rendszer szabályzatának kivonata

A betegazonosító rendszer működtetését a 88/2004. (X. 20.) ESzCsM rendelettel módosított 60/2003. (X. 20.) ESzCsM rendelet írja elő, mely 2005. január 1-től hatályos.

A betegazonosító formája az intézményben: betegazonosító karszalag.

A betegazonosító karszalag adattartalma:

- a beteg monogramja,
- a beteg törzsszáma,
- a fekvőbeteg-szakellátást végző szervezeti egység azonosító kódja.

Amennyiben olyan beteg ellátása történik, aki nem rendelkezik személyazonosító okmányokkal (sürgős szükség állapota), akkor a beteget sürgősségi egyedi azonosítóval látjuk el. Ebben az esetben a betegazonosító karszalagon az alábbi adatok szerepelnek:

- a beteg törzsszáma,
- a fekvőbeteg-szakellátást végző szervezeti egység azonosító kódja.

A betegfelvételt végző személynek a betegazonosító rendszerről a beteget tájékoztatnia kell, és lehetővé kell tenni, hogy a beteg dönthessen annak használatáról vagy az alkalmazástól való eltekintéséről. Bárhogyan dönt a beteg, ennek eredményét az erről szóló nyilatkozat kitöltésével a betegdokumentációban rögzíteni kell, és ezt a beteggel alá kell íratni.

A beteget meg kell kérni arra, hogy lehetőség szerint a betegazonosító karszalagot az ellátás teljes időtartama alatt viselje.

A DPC-ben kötelező a beteg azonosítása:

- minden diagnosztikai beavatkozás előtt,
- minden invazív beavatkozás, valamint vér- és vérkészítmény beadás előtt,
- minden műtét előtt,
- gyógyszeres terápia előtt,
- más szervezeti egységbe történő áthelyezés/átszállítás előtt,
- távozás/elbocsátás előtt.

A betegazonosító rendszer használatának részletes rendjét külön intézményi szabályzat tartalmazza.